

О.П. Радченко
д. е. н., доц.

ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНИ ЩОДО ІНТЕГРАЦІЇ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ПРОСТІР

Останні десятиріччя широкого поширення набувають процеси міжнародної економічної інтеграції, тобто утворення єдиного економічного простору, шляхом зближення національних економік, де передбачено вільне переміщення капіталів, робочої сили, технологій, товарів, послуг між учасниками інтеграційного об'єднання.

Таким чином утворюється система світового господарства, де окремі країни доповнюють одна одну, займаючи свою нішу у міжнародному поділі праці, конкуруючи між собою, створюючи умови загального економічного зростання.

Основними складовими сучасних світових міжнародних відносин виступають такі поняття, як глобалізація, інтеграція та регіоналізація.

Міжнародна економічна інтеграція – це процес організаційно-економічного, політичного та соціального об'єднання країн на основі розвитку взаємовигідних зв'язків і розподілу праці між суверенними державами, заснована на взаємодії їх економічних систем на різних рівнях і в різних формах та проявах.

Більш вдалим, на наш погляд, є визначення міжнародної економічної інтеграції – як комплексу сталих економічних стосунків взаємовигідної співпраці незалежних країн в самих різних сферах діяльності, який характеризується інтенсивною взаємодією національних економік і веде до довгострокової та тісної економічної, технологічної і соціальної співпраці.

Розглядаючи перспективи національної економічної системи, можемо відзначити, що найбільш бажаним та перспективним шляхом України, враховуючи всі зовнішні та внутрішні чинники є інтеграції країни в європейський економічний простір – що, дасть змогу реалізувати такі переваги, як:

- проведення ринкових економічних реформ, модернізація економічних та організаційних процесів та подолання кризи;
- дасть поштовх до розбудови демократичного суспільства, з високою громадською свідомістю;
- дозволить максимально наблизити та адаптувати національне законодавство до законодавства країн ЄС;
- змусить наблизити вирішення питання соціального забезпечення суспільства до стандартів демократичних країн, з високим рівнем справедливого розподілу матеріальних благ;
- дасть поштовх до розвитку національної освітньої, науково-технічної, гуманітарної та регіональної сфери суспільного життя;
- дозволить консолідувати зусилля щодо вирішення проблем екологічного спрямування.

Отже, можливість інтеграції з ЄС, це шанс для українського суспільства, щодо отримання європейських стандартів якості життя.

Найбільш привабливим та пріоритетним напрямом інтеграції аграрного сектору України є також напрям ЄС, результатом чого стало підписання Угоди про Поглиблену і всеосяжну зону вільної

торгівлі (ПВЗВТ) у 2014 році, що дало нового імпульсу та неабияких можливостей для подальшого розвитку національної промисловості та виробників аграрної продукції.

З метою реалізації більш щільних економічних взаємовідносин в системі товарообміну між Україною та ЄС постає питання контролю якості продукції (особливо харчової), де основна роль відводиться системі технічного регулювання, адаптація якої передбачає здійснення наступних кроків [1, с. 143–145]:

1. Глибокий аналіз національної законодавчої бази – з акцентуванням особливої уваги на посиленні відповідальності виробників харчової продукції за порушення нормативних вимог щодо їх якості та безпеки для споживачів, а також забезпечити доступність інформації щодо їх вмісту;

2. Адаптація та гармонізація стандартів якості – тобто наближення державних стандартів до стандартів якості, прийнятих у ЄС, в результаті якої з державного бюджету регулярно виділяються кошти на виконання робіт зі стандартизації в агропромисловому комплексі України [2].

3. Впровадження технічних регламентів, яке передбачає розробку нормативно-правових актів, де мають бути зазначенні способи виробництва продукції, її характеристика тощо.

4. Ринковий нагляд з боку держави за обов'язковим дотриманням стандартів якості продукції, де перш за все основна увага має приділятися забезпеченню високого рівня захисту інтересів та безпеки споживачів.

З метою забезпечення конкурентоспроможності національної економіки необхідна дієва державна підтримка, яка має включати комплексний характер регуляторів від політики ціноутворення до впровадження механізмів розподілення доходів між виробниками та постачальниками [3].

Таким чином, маємо зазначити, що в умовах глобалізації світової економіки та інтеграції національної економіки, державне корегування та оптимізація механізмів регулювання стандартів якості продукції, вдосконалення цінової політики, створення умов для розвитку виробництва технологічної продукції, стимулювання національного виробника до виготовлення власних засобів виробництва та технологічно складних виробів стане значним внеском

у розвиток експортного потенціалу країни, а як наслідок економічної безпеки держави і дасть можливість отримати від входження у світовий економічний простір тільки позитивних наслідків.

Список використаної літератури

1. Імплементация Угоди про асоціацію між Україною та ЄС: економічні виклики та нові можливості : наукова доповідь / за ред. акад. НАН України В.М. Гейця та чл.-кор. НААН України Т.О. Осташко ; НАН України, ДУ «Ін-т екон. та прогноз. НАН України». К., 2016. 184 с.
2. Про затвердження вимог щодо розробки, впровадження та застосування постійно діючих процедур, заснованих на принципах системи управління безпечністю харчових продуктів : наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України. № 590. 01.10.2012. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1704-12> (дата звернення: 21.10.2021).
3. Самойлик Ю.В., Ржепішевська В.В. Синергетика в управлінні розвитком соціально-економічних систем. *Сучасний менеджмент: проблеми та перспективи розвитку* : матеріали 2-ої Всеукраїнської наук.-практ. конф. / упоряд. Федорова Т.В., Боліла С.Ю. Херсон : ХДАУ. 2017. С. 210–212.